

[Birthe Rønn Hornbech]

nister i, at militære hemmeligheder fortsat bør være hemmelige for såvel forsvarsudvalget som det udenrigspolitiske nævn.

I den forbindelse kunne jeg da godt tænke mig at spørge forslagsstillerne og hr. Thoft, om man kunne forestille sig, at militære hemmeligheder i et Østland ville blive åbenbaret for medlemmerne af et forsvarsudvalg, hvis de da overhovedet har et forsvarsudvalg derovre.

Stinus (RV):

Det radikale venstre vil være tilbøjeligt til at stemme for det af VS fremsatte forslag. Dette udtryk, »vil være tilbøjeligt til at stemme for«, bruges helt bevidst, idet der naturligvis under udvalgsarbejdet kan fremkomme oplysninger, som kan medvirke til at give os en anden opfattelse.

Vi vender os ikke kategorisk mod enhver aftale om NATO-forstærkninger til Danmark i en given situation, men vi siger som tidligere kategorisk nej til fremmede tropper på dansk jord i fredstid, hvilket efter vores definition betyder: enhver situation, hvor der ikke er krig.

Allerede den tidligere, socialdemokratiske regering ændrede holdning med hensyn til forstærkningerne, således at disse ikke kun skulle kunne indsættes på dansk område i krigstid, men også i krisesituationer. Dette er det radikale venstre som sagt tidligere her i dag fortsat ikke parat til at acceptere.

Men hertil kommer det hemmelighedskræmmeri, der er omkring forstærkningsaftalerne, de mange ubesvarede spørgsmål. Den tidligere, socialdemokratiske forsvarsminister afviste besvarelse af visse spørgsmål ved at henvise til, at der var tale om militære hemmeligheder, og den nuværende forsvarsminister taler afvisende under henvisning til klassificeret materiale.

Det radikale venstre anerkender, at der inden for det militære område må være ting, som skal holdes hemmelige. Vi er også parate til at indrømme, at folketingets selv bærer en stor del af skylden for, at klassificeret materiale kun i yderst begrænset omfang fremlægges for folketingets medlemmer, selv i udenrigspolitisk nævn og ved lukkede møder i forsvarsudvalget. Folketinget er i de senere år blevet et meget åbent hus, hvor intet i realiteten kan holdes hemmeligt, og hvor fortro-

lighed kun respekteres i begrænset omfang, i særdeleshed hvis en god historie kan afsløres.

Jeg indrømmer blankt, at hvis jeg havde et ansvar som forsvarsminister – hvad jeg jo ikke har lige i øjeblikket i hvert fald – ville jeg nok også være tilbageholdende med visse oplysninger til folketinget. Det rejser imidlertid nogle alvorlige problemer med hensyn til den parlamentariske kontrol, men folketinget bærer altså selv en del af skylden herfor; manglende ansvarsfuldhed vil jeg gerne kalde det.

Når dette er sagt, må jeg alligevel understrege, at der er nogle væsentlige spørgsmål med hensyn til forstærkningspolitikken, som vi skal have svar på her i folketingssalen eller bag lukkede døre. Der er enkeltheder i aftalerne, vi skal have oplyst. Vi skal have garanti for, at forstærkningsstyrkerne ikke på noget tidspunkt medbringer atomvåben, vi skal have oplysning om omfanget af og arten af materiel i depoterne. Allerede i 1957 forlangte det radikale venstre, at der blev taget afstand fra oplagring i Danmark af atomvåben. Dette skal naturligvis fortsat garanteres, og hvem garanterer os egentlig i dag, at der ikke er og ikke vil blive tale om oplagring af atomvåben?

Ifølge den årlige redegørelse 1983 fra forsvarsministeren må der »i de kommende år forventes at blive behov for indgåelse af yderligere aftaler, og en enkelt aftale er ved at være klar til godkendelse«.

Og et andet sted:

»Der vil i de kommende år formentlig blive behov for indgåelse af yderligere bilaterale aftaler om støtte fra Danmark som modtagning til forstærkninger.«

Til Information og Land og Folk den 29. december 1983 udtaler en kontorchef i forsvarsministeriet, at den ny aftale, altså den aftale, der omtales i redegørelsen 1983 fra forsvarsministeriet, er færdig i ministeriet, og at kun den politiske behandling i regeringen mangler. Så det må vel være rigtigt. Men jeg må spørge: kan det være rigtigt? Kan det være rigtigt, at folketingets selv acceptere dette eller blot tage disse aftaler til efterretning uden i øvrigt at kende det nøjagtige indhold af aftalerne?

For det radikale venstre er det afgørende, at der ikke bliver tale om udenlandske forstærkninger i fredstid, at eventuelle forstærk-